

Скѣтла зорница,
Ни мѣсяцъ есенъ
На изодъ небесенъ.

Въ зоры ранила
Дѣвоица мила; —
Грѣи хубавица
Вато зорница.

Ружинъ цвѣтъ прѣсенъ
По-драгъ не быва; —
Цвѣтъ е чуденъ,
Ружа е жила.

Снага и крѣпка;
Вога и рѣпка;
Дѣсецъ и ащы;
Очи звѣздны.

Ахъ до коги шъ,
О Глазнице!
Либесъ да нщъ
И красно лице?

Прѣдъ да повѣи
Дай го на мене,
День да не губь
Бъ да го лкъь.